

nie uwzględniła międzynarodowej normy 530, jak też w nieuzasadniony sposób nie zaaprobowała użycia takiego instrumentu pomiaru przez skarżącą;

- naruszyła zasadę zakazu różnego traktowania państw członkowskich, ponieważ w innych państwach członkowskich dokonała oceny krajowej kontroli na podstawie bardziej reprezentacyjnej próby;
- zastosowała decyzję, a zatem korektę finansową w wysokości 5 %, która z powodu ograniczonego zagrożenia dla Funduszu w związku z przyznanymi środkami, jest w oczywisty sposób nieproporcjonalna do wagi i zakresu stwierdzonego naruszenia;
- działała w sprzeczności z zasadami dobrej wiary i słuszności, ponieważ służby Komisji nie zakwestionowały prawidłowości danych, które przewidują użycie instrumentu pomiaru i do lata 2005 r. nie zwróciły uwagi skarżącej na tę kwestię.

⁽¹⁾ Dz. U. L 75 z 21.3.2009, s. 15.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327 z 23.12.2001, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 18 z 30.4.2004, s.18).

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2009 r. — Rügen Fisch przeciwko OHIM — Schwaaner Fischwaren (SCOMBER MIX)

(Sprawa T-201/09)

(2009/C 180/102)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rügen Fisch AG (Sassnitz, Niemcy) (przedstawiciele: O. Spuhler i M. Geiz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Schwaaner Fischwaren GmbH (Schwaandorf, Niemcy).

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 20 marca 2009 r. w sprawie R 230/2007-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy

znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: znak słowny „SCOMBER MIX” dla towarów i usług z klas 29 i 35 (wspólnotowy znak towarowy nr 3 227 031)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Schwaaner Fischwaren GmbH

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i częściowe stwierdzenie nieważności wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾), ponieważ wspólnotowy znak towarowy „SCOMBER MIX” nie ma charakteru czysto opisowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2009 r. — Deichmann-Schuhe przeciwko OHIM (Przedstawienie wygiętego paska z przerywanymi liniami przy brzegach)

(Sprawa T-202/09)

(2009/C 180/103)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Heinrich Deichmann-Schuhe GmbH & Co. KG (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Rauscher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 kwietnia 2009 r. (R 224/2007-4); i
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający wygięty pasek z przerywanymi liniami przy brzegach dla towarów z klas 10 i 25 (międzynarodowa rejestracja nr W 00881226 wywołująca skutki we Wspólnocie Europejskiej)

Decyzja eksperta: Odmowa ochrony

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾] w wyniku uznania, że zgłoszony znak jest pozbawiony charakteru odróżniającego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2009 r. — Alder Capital przeciwko OHIM — Halder Holdings (ALDER CAPITAL)

(Sprawa T-209/09)

(2009/C 180/104)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alder Capital Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: H. Hartwig i A. von Mühlendahl, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Halder Holdings BV (Haga, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 lutego 2009 r. w sprawie R 486/2008-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą; oraz
- obciążenie Halder Holdings BV kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą, w przypadku gdyby Halder Holdings BV przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „ALDER CAPITAL” dla usług należących do klasy 36

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Halder Holdings BV

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: słowne znaki towarowe „Halder” i „Halder Invest-

ments” zarejestrowane w Beneluksie dla usług z klas 35 i 36; międzynarodowa rejestracja słownego znaku towarowego „Halder” dla usług należących do klas 35 i 36; używane w obrocie handlowym niezarejestrowane nazwy spółek i nazwy handlowe „Halder”, „Halder Holdings”, „Halder Investments” i „Halder Interest”.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- 1) naruszenie art. 57 i 58 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie odpowiednio art. 58 i 59 rozporządzenia Rady nr 207/2009), jak również art. 8 ust. 3 rozporządzenia Komisji nr 216/96 ⁽¹⁾, z uwagi na to, że Izba Odwoławcza błędnie uwzględniła wniosek Halder Holdings BV o ponowne zbadanie kwestii rzeczywistego używania;
- 2) naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 207/2009), jak również przepisów art. 55 ust. 1 lit. b) w związku z art. 42 ust. 1 i art. 8 ust. 2 (obecnie odpowiednio art. 56 ust. 1 lit. b), art. 41 ust. 1 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009), ze względu na to, że Izba Odwoławcza nie odrzuciła od razu złożonego przez Halder Holdings BV wniosku o unieważnienie, w zakresie w jakim wniosek ten opierał się na wcześniejszych prawach, które zostały przeniesione na osobę trzecią.
- 3) naruszenie przepisów art. 56 ust. 2 i 3 w związku z art. 15 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie odpowiednio art. 57 ust. 2 i 3 oraz art. 15 rozporządzenia Rady nr 207/2009), jak również art. 10 dyrektywy Rady 89/104/EWG ⁽²⁾ oraz zasady 40 ust. 6 w związku z zasadą 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 ⁽³⁾, ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż Halder Holdings BV wykazała gdziekolwiek rzeczywiste używanie wszystkich swoich wcześniejszych znaków towarowych.
- 4) ewentualnie, naruszenie art. 8. ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009), z uwagi na to, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 216/96 z dnia 5 lutego 1996 r. ustanawiające regulamin wewnętrzny izb odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. L 28, s. 11)

⁽²⁾ Pierwsza Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s.1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1)